Poštnina plačana v gotovini

Leto LXXI., št. 172a — Ljubljana, sreda 3. avgusta 1938 — Cena Din 1.—

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 80 petit vrst à Din 2, do 100 vrst à Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knaflјeva ulica štev. 5
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 7 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101.
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Vojna nevarnost ob Mandžuriji:

Poostritev spora med Rusijo in Japonsko

Položaj na Daljnem vzhodu je zaradi zadnjih spopadov med japonskimi in ruskimi četami postal izredno kočljiv in je le malo verjetno, da bo prišlo do mirne poravnave

Moskva, 3. avg. d. Ruski listi objavljajo obširna poročila o zadnjih spopadih na mandžursko-ruski meji ter poudarjajo, da bo znala Sovjetska unija v polni meri zaščititi svoje ozemlje. Po uradnih poročilih so se dogodki zadnjih dni razvijali takole:

V noči na 31. julija je japonsko vojaštvo prekoračilo rusko mejo zapadno od jezera Časan ter napadlo s pomočjo topniškega ognja ruske obmejne straže. Japoncem se je posrečilo zasesti rusko ozemlje 4 km daleč. Boj je trajal več ur in je bilo na obeh straneh mnogo mrtvih in ranjenih. Pred tem spopadom se je pripetil obmejni incident 29. julija, v katerem je bilo prav tako mnogo mrtvih in ranjenih, čeprav precej manj kakor sedaj.

Vsekakor je to posledica ostrejšega nastopa Japoncev, ki ga je napovedal japonski poslanik Sigemicu komisarju za zunanje zadeve Litvinovu že 20. julija.

Bistvo obmejnega spora je v naslednjem: Na rusko-mandžurski meji je jezero Časan in zapadno od njega sporni griči, za katere trdijo ruske oblasti, da pripadajo Sovjetski uniji. Na enem izmed teh hribov so Rusi v početku julija postavili svojo stražo. Japonci so takoj protestirali proti vojaški zasedbi tega hriba. Komisarijat za zunanje zadeve pa je 15. julija odklonil protest z utemeljitvijo, da pripada po pogodbi iz Čunčunga in priloženih ji zemljevidih to ozemlje brez dvoma k Sovjetski uniji in da je zato sovjetska vlada upravičena razmeščati tu svoje čete po lastni uvidevnosti. Pogodba, na katero se sklicuje vlada v Moskvi, je dogovor, sklenjen med Sovjetsko unijo in Kitajsko, ki določa mejo na področju, kjer meji danes Sovjetska unija na Mandžurijo, ustanovljeno l. 1932 iz več severnokitajskih pokrajin.

Japonska vlada tega dogovora ne zanika naravnost, trdi pa, da je bila meja določena na zemljevidih, ki niso bili nikjer objavljeni. Do nedavnega tudi japonska vlada ni silila k točnejši določitvi meje ter je zahtevala le takojšen umik ruskih čet iz okolice jezera Časan. To zahtevo je poslanik Sigemicu predložil v že omenjeni demarši 20. julija. Litvinov ni mogel pri tem ničesar drugega storiti, kakor se ponovno sklicevati na pogodbo, sklenjeno v Čunčungu, in na priložene ji zemljevide. Ponovil je, da lahko sovjetska vlada premešča svoje čete na lastnem ozemlju po svoji volji. S tem odgovorom se japonski poslanik ni zadovoljil ter je napovedal, da bo japonska vlada prisiljena rabiti silo. Na to je izjavil Litvinov, da se Moskva ne bo pustila vplivati od takih groženj.

Poskus Japoncev, da bi sporno ozemlje vojaško zasedli, je bil 29. julija odbit, zaradi česar so pri drugem poskusu uporabili močnejše čete in celo topništvo. Ponovni spopadi in reševanje obmejnih sporov s silo seveda močno zmanjšujejo upanje v mirno ureditev japonsko-ruskih odnosov ter morejo prinesti še zelo resne posledice, kar dokazuje tudi precejšnje bojno razpoloženje, ki je zavladalo zaradi vesti o dogodkih na Daljnem vzhodu po vsej Sovjetski uniji.

Novi spopadi

Tokio, 3. avg. d. Kakor je objavilo japonsko vojno ministrstvo, so napadle včeraj dopoldne ruske čete Čangkufeng z juga, 8 njihovih tankov pa s severa. Japonci so oba napada odbili. Rusi so vsekakor nameravali zavzeti zopet višine pri Čangkufengu. Napad 40 ruskih letal, ki je bil pred tem izvršen, je bil naperjen v glavnem proti postojankam japonske pehote ter je pomenil bolj demonstracijo.

Japonski general Todo, ki je prispel včeraj iz Hsikinga v Tokio, je označil dogodke pri Čangkufengu za incident brez resnih posledic, razen tega pa je poudaril, da so meje v Mandžuriji tako močno zavarovane, da ni nobene nevarnosti za ruski vpad.

Vojaški posvet pri Stalinu

Stockholm, 3. avg. d. List »Stockholm Tidningen« objavlja zanimive podrobnosti o nočnem vojaškem posvetu pri Stalinu, ki je bil v nedeljo ob 11 .zvečer v Kremlju zaradi dogodkov na Daljnem vzhodu. Posvetovanja so se udeležili tudi vojni minister Vorošilov, Marhelh, Budjeni, Litvinov, Molotov in Ježov. Vsi generali, ki so člani vojnega sveta, so prispeli v Moskvo z letali, posvetovanja pa so trajala vso noč. Maršal Blücher, ki je vrhovni poveljnik vojske na Daljnem vzhodu, je baje zaprosil za podrobna navodila. Sklenjeni so bili vsi ukrepi, da bo vojska na Daljnem vzhodu v največji pripravljenosti. Protijaponsko razpoloženje je po trditvah lista v Kremlju zadnje dni močno narastlo.

Rusko vojaštvo ob meji Notranje Mongolije

Peking, 3. avg. d. Potniki, ki so prispeli iz Suijueana v Peking pripovedujejo, da so v nedeljo opazili na meji Notranje Mongolije, dan hoda daleč od Kvejhwana, ruske čete s kolono 300 oklopnih avtomobilov.

Angleško mnenje o japonsko-ruskem sporu

London, 3. avg. d. V Londonu doslej japonskoruskih spopadov niso presojali preveč tragično. V splošnem menijo, da razna sporna obmejna ozemlja nimajo za nobeno prizadeto stranko mnogo pomena in da bi resna obračunavanja v večji meri mogla prinesti obema velike nevarnosti. Japonska gotovo ne želi, da bi svoje velike vojaške obveznosti pomnožila še z novo vojno z velesilo, na drugi strani pa v Moskvi ne vedo, če bi ostala morebitna vojna z Japonsko omejena na mandžurske meje. Ruska poročila pripisujejo seveda krivdo za spopade Japoncem.

Srditi boji ob Jangceju

Japonci so začeli prodirati od Kiukianga ob železnici proti Nančangu

HANKOV, 3. avg. w. Južno od Jangceja so se Japonci vzdolž železniške proge, ki vodi iz Kiukianga v Nančang, zapletli v večurne boje, o katerih govore kitajska poročila, da je bilo na obeh straneh mnogo žrtev. Razen tega so japonski letalci bombardirali razne kraje ob tej železniški progi. Mnoge predele je baje civilno prebivalstvo sploh že zapustilo. Obenem so Japonci napredovali tudi v smeri proti Singceju, kjer je prav tako prišlo do ogorčenih spopadov. Po privatnih vesteh so Japonci zbrali nova ojačenja zapadno od jezera Pojang.

Šanghaj, 3. avg. d. Na severnem bregu Jangceja so se na pogorju pri Tajhuju razvili srditi boji, ker so Kitajci prešli za ojačenje svoje 4. armije v protiofenzivo. Po japonskih poročilih se je po večdnevnih borbah posrečilo kitajsko ofenzivo ustaviti ter so japonske čete zavzele važne gorske postojanke. Ker so boji na severnem krilu še v teku, je bilo prodiranje južnega krila začasno ustavljeno, vendar pa so tu Japonci zasedli Tajan ob železnici med Kiukiangom in Nančangom.

ŠANGHAJ, 3. avg. **AA**. Japonsko vrhovno poveljstvo objavlja, da divjajo v pokrajini severno od Kiukijanga ob severnem bregu Jangceja ljuti boji. Kitajska 4. armada, ki je dobila okrepitev iz Hankova, je prešla v ofenzivo in boji še niso prenehali. V pokrajini severno od Jangceja so kitajske čete napadle severno japonsko krilo pri Tajhuju. Po japonskih poročilih se je Japoncem posrečilo ustaviti kitajsko ofenzivo in zasesti nekatere važne gorske postojanke.

Čsl. komentar o položaju Madžarske

Ponovna oborožitev Madžarske je mogoča le po sporazumu z Malo antanto

Praga, 3. avg. b. Oficiozna »Prager Presse« objavlja k solunskemu sporazumu svoj komentar, v katerem se dotika tudi odmeva solunskega dogovora v madžarskih krogih in piše v zvezi s tem:

Solunski primer je važen tudi za Madžarsko. Madžarska vlada se že dolgo časa pogaja v istem smislu s svojimi sosedi, združenimi v Mali antanti, z Rumunijo, Jugoslavijo in Češkoslovaško. Tudi Madžarska zatrjuje, da se hoče na zakonit način zopet oborožiti, pa bi morala zato podati izjavo o nenapadanju. **Mala antanta je vsekakor pripravljena, da pristane na oboroževalno svobodo Madžarske, ki je bila omejena v trianonski pogodbi, upravičeno pa pričakuje od nje zagotovilo, da ne bo njena zopetna oborožitev naperjena proti nobeni izmed njenih treh sosed.**

Madžarska je sicer tako zagotovilo pripravljena dati, vendar ne Mali antanti kot celoti, temveč samo vsaki posamezni njeni članici in še to le pogojno v zvezi z ureditvijo položaja madžarske narodne manjšine v vsaki izmed treh držav. **Mala antanta bi se končno zadovoljila tudi s takimi ločenimi izjavami, vendar pa le pod pogojem, da bi bilo besedilo vseh treh ločenih izjav enako, na kar madžarska vlada doslej še ni pristala.**

Mala antanta bo imela še v teku meseca svojo konferenco na jugoslovenskih tleh in za madžarsko zunanjo politiko bi bil nedvomno velik uspeh, ako bi se madžarska vlada sporazumela z našo zvezo. **Vsa drugačna prizadevanja Madžarske bodo namreč prav gotovo obsojena v neuspeh. Nenapadalni pakt in svoboda oboroževanja pa sta danes tudi za Madžarsko dve mogoči zadevi. Zaupanje in dobra volja lahko tudi tu pomagata odstraniti poslednje težave.**

Lebrun in Daladier o zaščiti demokracije

Francosko-angleško sodelovanje je trdna skala svetovnega miru

Pariz, 3. avg. b. Prezident republike Lebrun je v spremstvu min. predsednika Daladierja in predsednika poslanske zbornice Herriota ter petih ministrov obiskal v nedeljo razna provencalska mesta, med njimi Orange, Chateau, Neuf du Pape ter Avignon. V svojem govoru v Avignonu je prezident posebno slavil veliko politično in državniško delo min. predsednika Daladierja, ki je po rodu iz te pokrajine, pri čemer je še posebej opozoril na njegove uspešne obrambne napore. **Francija ostaja slej ko prej miroljubna država, glede svojega notranjega režima pa je daleč od posnemanja raznih avtoritativnih poskusov, ker hoče ostati zvesta zaščitnica demokratične svobode, naj lepši primer treznosti in urejene sreče. Obisk angleških suverenov je potrdil in utrdil francosko-angleško sodelovanje, ki je trdna skala svetovnega miru, kateremu sta obe demokraciji neomajno udani.**

Daladier je v svojem govoru poudaril zlasti zaupanje v Francijo in njeno bodočnost, o poslednjih zunanjih političnih dogodkih pa je dejal: Vedno sem hotel verjeti miroljubnim trditvam, ki jih vodilni državniki tako često podajajo in jih narodi odobravajo, vendar pa sem vselej smatral, da je čuječnost moja prva dolžnost, kajti nedvomno je potrebno, da smo odločni v zadevah, ki se tičejo naše usode, naše varnosti in naše časti, toda niti čuječnost niti odločnost ne izključujeta naše dobre volje in zmernosti. Ne da bi zavrgel svoje previdnosti, lahko rečem, da smo najhujše že prestali prav zaradi svoje zmernosti in odločnosti. Naši napori so bili v sodelovanju s prijateljsko Veliko Britanijo tem bolj uspešni. Od aprilskih do julijskih razgovorov se je naše sodelovanje s to našo zaveznico stalno poglabljalo. Čeprav vojna morda res ni neizogibna, pa mir vendarle ni še zagotovljen po onih, ki zanj ničesar ne store. Mir je treba izvojevati, mir je treba graditi, kajti nikdar ne more biti samo plod brezbrižnosti ali čudeža. Vselej, kadar je morala Francija storiti kak odločilen korak, ki je bil zvezan z njenim življenjem in njeno bodočnostjo, je to storila brez obotavljanja in omahovanja. Žrtev se Francija ni nikdar strašila, kakor se ni nikdar bala nevarnosti in trpljenja. Zato pa tudi ni nikdar odklonila miroljubnih prizadevanj, ako je v njih lahko videla svojo rešitev.

Italijanski prestolonaslednik pri Moscickem

Rim, 3. avg. d. Italijanski prestolonaslednik Umberto, ki se mudi v Opatiji, se je včeraj odpeljal z avtomobilom v spremstvu generala Gamere ter dveh adjutantov v Lovran, kjer je v vili St. Michele obiskal predsednika poljske republike Moscickega in se z njim dalje časa prisrčno razgovarjal. Nato se je vrnil v Opatijo. Kmalu zatem se je predsednik poljske republike odpeljal v spremstvu svojega sina Jožefa Moscickega, svetnika poljskega poslaništva v Švici, in treh adjutantov z avtomobilom v Opatijo, kjer je vrnil prestolonasledniku Umbertu obisk v vili »Quarnero«. Po polurnem razgovoru se je predsednik Moscicki vrnil v Lovran.

Curih, 3. avgusta. Beograd 10.—. Pariz 12.03, London 21.435, New York 437.25, Bruselj 73.925, Milan 22.975, Amsterdam 239.40, Berlin 175.40, Dunaj 33.—, Praga 15.07, Varšava 82.10, Bukarešta 3.25.

Socialni problemi Maribora

Velik razmah tekstilne industrije — Domače strokovne moči bi lahko nadomestile tujce

Maribor, 3. avgusta

Maribor je izrazito delavsko, nameščensko mesto. V tesnem centru je usidrano meščanstvo, ob veliki, obsežni periferiji pa so naseljeni nižji sloji, pripadajoči pretežno delavskemu stanu. V kategoriji delavstva so najmočneje zastopani železničarski in tekstilni delavci. Maribor je doživel v povojni dobi precej udarcev, ki so globoko pretresli njegovo gospodarsko in socialno strukturo. Ukinitev velikega županstva, odselitev državne kontrole dohodkov, ukinitev oblastne samouprave in tako dalje, vse to je precej resno zavrlo razvoj našega mesta. Ravno tedaj, ko se je zdel položaj vprav obupen in ko smo mislili, da bo Maribor deležen usode, ki mu je bila namenjena v predvojni dobi, ko je bil dejansko predmestje Gradca, pa se je Mariboru nasmehnila sreča: razvila se je do nepričakovanega obsega in razmaha tekstilna industrija. Socialni pomen razvoja tekstilne industrije je v tem, da so našli delovni sloji Maribora in okolice novo torišče zaslužka. Ob periferiji Maribora in v bližnji okolici je na tisoče delavskih družin, ki žive od tekstilne industrije, ki ima svoje središče v Melju. V trenutku, ko je postal Maribor jugoslovenski Manchester, je bilo na tisoče delavskih, malokmečkih in vinčarskih sinov iz mariborskega področja vsaj za silo preskrbljenih. Zaslužek sicer ni bogve kako sijajen in bi bil lahko boljši, toda nazadnje je vendarle boljši majhen zaslužek, kakor pa bridka usoda brezposelnih.

Ravno v tej stroki pa izluščimo lahko trenutno najaktualnejši socialni problem: mar je prav, da ima tujec, ki ni naš državljan, ki ne pripada naši krvi, ki nima niti najmanjšega smisla, da bi upošteval potrebo materialne in moralne podpore našim kulturnim ustanovam, mastno plačana mesta, do katerih naš izobraženec nima dostopa. Zlasti naši brezposelni trgovski akademiki gledajo z bolestjo v duši, kako sede na dobro plačanih mestih tujci, kjer bi morali biti oni. Danes je v Mariboru že dognana stvar, da je tista pesem o nenadomestljivosti ter strokovni usposobljenosti tujih mojstrov in nastavljencev kakor lepa bajka, ki naj premami zavedno mariborsko javnost, da bi odvrnila pogled drugam. Medtem, ko se ta igra nadaljuje, pa propada naš inteligenčni naraščaj telesno in duševno, ko vidi, da zanj ni v rodni zemlji niti koščka črnega kruha, če že ne more biti belega in z maslom namazanega.

Naš obmejni Maribor pa teže še drugi težki socialni problemi, bole še druge skeleče rane, h katerim se v kratkem še povrnemo.

Mariborske in okoliške novice

— **Moderna palača sredi Maribora.** V soboto zvečer je bil »likof« na novi, moderni trinadstropni stavbi g. Gj. Valjaka v Grajski ulici. Stavbi je priključena velika kinogledališka dvorana, v kateri bo 600 sedežev, dočim bodo v ostalem delu stavbe dvo in trosobna stanovanja z vsem najmodernejšim komfortom. Načrte za novo palačo je izdelal inž. Zisser, stavbna dela je izvršila tvrdka inž. Jelenc in Šlajmer, gradbeno nadzorstvo pa je imel inž. Drofenik. Ob uvodu slovesnosti je po uvodnih besedah poštirja Vinka Ferša spregovoril lastnik g. Gjuro Valjak, ki je dal Mariboru že mnogo novih pobud od Grajske kleti in avtomatskega bufeja do sedanje palače. Zahvalil se je vsem prijateljem, ki so ga podpirali pri njegovem stremljenju, saj je bilo silno težko dobiti dovoljenje, da se lahko podre stari grajski stolp, da se je potem na tem mestu lahko pričela graditi moderna stavba, ki bo v ponos in olepšavo vsega Maribora. Zaključno slavje je poteklo v najlepšem razpoloženju in je znova izpričalo, da je v Mariboru še vedno zelo močan duh podjetnosti in razgibane iniciativnosti.

— **Cene na mariborskem trgu:** Krompir po 0.75 do 1.50, merica po 5 do 7. Čebula 2 do 4, česen 4 do 6, zelje 0.50 do 3.50, kislo zelje 4, kumarce 0.50 do 3, zelena paprika 1. karfijola 0.50 do 7, ohrovt 0.50 do 2, hren 8 do 9, buče 0.50 do 3, paradižniki 5 do 8, peteršilj 0.50 do 1, glavnata solata 0.50 do 1.50, endivija 0.25 do 1, radič 1, špinača 1, korenje 1, koleraba 1, fižol v stročju 4 do 6, grah v stročju 1, luščen grah 7.50 do 10 din. Na sadnem trgu: jabolka 2.50 do 4, hruške 3 do 6, slive 10 do 14, črnice 1.50 do 2, marelice 5 do 14, breskve 5 do 12, maline 4 do 5, grozdičje 4 do 5, dalmat. grozdje 12, celi orehi 10 do 12, luščeni orehi 36 do 38, pomaranče 2 do 5, jagode 10 din. Na ribjem trgu: Mrene 15, belice 9 do 10, ščuke 18, morske ribe 10 do 28. Mlečni izdelki: Smetana 7.50 do 10, mleko 1.50 do 2, surovo maslo 24, čajno maslo 28 do 32 . domači sir 8 do 10. Na perutninskem trgu: kokoši 18 do 25, piščanci 16 do 50, gosi 30 do 35, race 15 do 18, domači zajci 4 do 25. Senen trg: Sladko seno 50 do 60, pšenična slama 35.

— **Mar ni to potrata?** Prejeli smo: »Prav je, da regulirajo Glavni trg in da ga prenavljajo. Hvala prejšnjim mestnim očetom, ki so sprožili zamisel regulacije. Ko takole gledam in opazujem to delo, pa se mi vendar zdi, da je s tistimi kandelabri malce prevelika potrata četudi se bomo Mariborčani lahko bahali z bajno razsvetljavo. Pa kaj nam pomaga takšna baharija, ko bi bilo pametneje, da damo vsaj nekaj luči tja, kjer je je premalo in kjer vlada sedaj prava egiptovska tema. Da, da, tako je, dragi mestni očetje. Tudi mi navadni občani in vestni davkoplačevalci včasih malce mislimo.«

— **Nov grob.** V Zagrebu je preminul v 77. letu starosti znani mariborski stavbni mojster Franc Špes. Pokojniku svetal spomin, žalujočim naše iskreno sočutje.

— **Utrinki iz »Betnavske džungle«.** V zadnjem času se zbirajo v naši »betnavski džungli« novi sumljivi tipi, ki prihajajo tja v družbi sumljivih izvoljenk. Upamo, da pridejo kaj kmalu v roke varnostnim organom, ki so jim že tik za petami.

— **Škandal!** Star nacionalist nam piše: »V soboto 30. julija mi je prijatelj pokazal tukajšnji nemški dnevnik, kjer zagledam celostranski oglas tuk. Nabavljalne zadruge dež. uslužbencev. Tudi jaz sem član zadruge in se sedaj vprašujem, čemu sem zadnjič glasoval za nove odbornike. Vendar pa me pri tem toliži misel, da bodo že še nove volitve in tedaj bomo stari nacionalisti pokazali, da takšne stvari ne gredo. Še bolj pa me kot starega nacionalista boli, ko mi je skozi sicer stare, toda še vedno iskre in bistre možgane šinila misel; saj so vendar v vodstvu zadruge celo znani Maistrovi borci. Mislil sem si takoj, da bodo izvajali posledice in odstopili s svojih mest. Toda doživel sem razočaranje. Naj nam ti ljudje ne pridejo več pred oči, če mislijo, da je bilo potrebno, da da tuk. Nabavljalna zadruga drž. nameščencev svoj prvi oglas, ki ga da kakšnemu listu, ravno nemškemu dnevniku. Če gredo stvari že tako daleč, potem naj ne bodo gospodje, ki so za to glasovali začudeni, če bomo člani pri prihodnjih volitvah dobro pretehtali, koga bomo volili. — Star nacionalist in zadrugar.«

— **700.000 dinarjev...** Po Mariboru mnogo govore o neki poneverbi pri kateri gre za 700.000 din. Stvar ni prodrla v javnost, ker so poneverbo pokrili sorodniki.

— **Čudna pisma.** Člani drugič razpuščenega društva raziskovalcev sv. pisma prejemajo po pošti sledeča pisma z nečitljivim podpisom: »Ti človek v svoji grešni podobi. Ti, ki si zavrgel cerkev in vero ter pljuvaš na predstojnike sv. cerkve in božje namestnike. Ti, ki si v svojem napuhu kreniI iz božjih zapovedi ter svetih zakramentov — a hodiš po stopinjah brez — in krivovernih antikristov. Da Ti — tebi pravim in Te rotim, premotri svojo izgubljeno dušo — zdrami svojo otopelost iz brezverskega dremanja, zapusti tabor krivih prerokov, ki te vodijo v večno pogubljenje. O, ne misli — vse mi je znano — Tvoje stopinje so zapisane v črni knjigi, a v tej knjigi nisi sam. Opozori svoje sovrage na trenutek splošnega čiščenja, — na železno metlo, ki bo brez usmiljenja iztrebila mrčes, kateri škoduje našemu ljudstvu. To je zadnja karta, ki bo rešila ljudstvo krivoverske zalege. Torej kaj hočeš grešni smrtnik? Spreobrnitev ali pa ...!« Ta pisma vzbujajo po Mariboru obilo dobre volje in veselega smeha, zlasti ker je s pismom priložena navadna reklama za misijone med zamorčki.

— **Dne 7. avgusta proslavi Središče 20 letnico osvobojenja** z velikimi slovesnostmi, ki jih organizirajo Sokolsko društvo, Društvo kmetskih fantov in deklet ter gasilska četa v Središču ob Dravi. Ob 5. zjutraj je budnica sokolske godbe. Ob pol 3. popoldne povorka izpred rotovža na slavnostni prostor, kjer je najprej pozdrav predsednika meddružtvenega odbora, nato pa slavnostni govor, ki ga ima g. Milan Košič, režiser Narodnega gledališča v Mariboru. Sledi državna himna in »Hej Slovani«. Zatem je tekma koscev in predstava »Desetega brata« na prostem v režiji g. Milana Košiča iz Maribora. Na bližnjem Gradišču se že gradi naselbina, v kateri bodo samozavestno nastopali junaki in znani obrazi iz »Desetega brata«. Vsi zavedni narodnjaki ob meji se zgrnejo v nedeljo 7. t. m. v naše obmejno Središče.

— **Zidava weekendskih hišic pri Mariboru.** Tudi v bližini Maribora pod Sv. Urbanom v opolici »Grič«, kjer je čist zrak in krasen razgled sredi sončnih vinogradov in v bližini senčnatih gozdov ter cvetočih sadonosnikov in livad namerava lastnik »Grič« g. Oset organizirati zidavo letnih hišic raznih velikosti iz kamenja, opeke, cementa, lovice in lesa. Stavbišča so po zelo nizki ceni. Lovica za zidavo in za opeko se dobi brezplačno. Ker bo v par dneh dograjena nova avtomobilska cesta do »Grič«, je dostop z vsakim vozilom omogočen.

Kupuj domače blago!

Proslava 20 letnice Jugoslavije

Maribor, 3. avgusta.

MARIBORČANOM!

Nagloma se bližajo dnevi našega narodnega tabora in velike proslave 20 letnice Jugoslavije v Mariboru. Vabimo vse Mariborčane brez razlike, da se pripravijo na veličastno proslavljanje naše države in s tem pokažejo, da so zvesti svoji državi in svojemu kralju. Trgovci, okrasite svoje izložbe, hišni posestniki, pripravite svoje zastave in okrase za svoja okna, da bo Maribor res prazničen! Vsi pa pripravimo svoja srca, katera naj ta dan vzklikajo veselja, da živimo v svobodni, srečni, mirni Jugoslaviji.

PRIJAVE PRIHAJAJO

Kakor smo zaprosili krajevne odbore, da nam naj s 1. avgustom pošljejo prijave, tako se je velika večina teh odborov točno ravnala po naših navodilih. Nekateri pa niso poslali prijav, kakor smo želeli. Zato prosimo posebno tudi občinske krajevne odbore, odkoder se ne bodo vozili z vlakom v Maribor, da nam tudi ti odbori pošljejo točne prijave. Na podlagi sedanjih prijav moremo ugotoviti, da bo udeležba na taboru veličastna in da bodo sodelovali pri mariborski proslavi vsi kraji Slovenije po svojih zastopnikih. Ponavljamo, pošljite prijave, brez prijav ne moremo poslati izkaznic in znakov, brez izkaznic nimate četrtinske vožnje!

RAZSTAVA

Ker bo že prihodnjo soboto otvorjena razstava kulturne in narodnega razvoja Maribora in okolice, se vršijo sedaj na razstavnem prostoru zadnja dela, ki kažejo, da bo razstava edinstvena, kakršne nismo imeli še prilike videti v Mariboru. Priporočamo vsem, ki se zanimajo za kulturno delovanje severne meje, da si to razstavo zanesljivo ogledate.

SKUPINE V SPREVODU

Na razna vprašanja gledę posameznih skupin v sprevodu javljamo, da je taborni odbor soglasno zaključil spored sprevoda in da ga ne bo mogel nič izpreminjati. Zato ne bo mogoče dati v sprevod takih skupin, katere se ne bodo prijavile pravočasno s prijavami, niti ne bo mogoče napravljati skupin posameznih krajev, pač pa bomo v teh dneh objavili točen seznam skupin in celotni spored sprevoda, kakor tudi zbirališča za sprevod. Prosimo, da sprejmete to pojasnilo namesto posameznih odgovorov na vsa ta vprašanja iz različnih krajev.

IZKAZNICE IN ZNAKE MORAJO IMETI TUDI MARIBORČANI

Da si morejo Mariborčani nabaviti izkaznice in znake, ker tudi oni brez njih ne bodo mogli na taborišče, jih je dal odbor v prodajo mariborskim papirnim trgovinam in trafikam. Vabimo Mariborčane, da si čimpreje nabavijo knjižice in znake.

Sybila Schmitz
KINO UNION
Tel. 22-21 Predstavi ob 19.15 in 21.15 uri
v prekrasni drami filmani ob sodelovanju berlinske simfonije izvajajoče skladbe Schuberta, Beethovna in Čajkovskega
NEPOZNANA

Morilec posestnika Zajca aretiran

Piše se Rudolf Černevšek in je star grešnik, ki je bil že 36 krat kaznovan

Maribor, 3. avgusta

V sredo 13. julija je prišel k posestniku Francu Zajcu v Širju nad Zidanim mostom neznan moški in prosil za podporo. Zajc mu je gostoljubno postregel in zapletla sta se v pogovor. Tujec je postal gostobeseden in začel je Zajcu prigovarjati, da zna ponarejati denar. Tujec je zahteval, naj mu da dva bankovca po 500 din za posebne odtise, nakar je Zajc odšel k sosedu Čibeju po denar, ker ga sam ni imel. Dobil je res dva bankovca in ju izročil neznancu, ki mu je začel nekaj risati na papir, nato pa oboje zavil ter zavitek v Zajčevem spremstvu nesel v sadno prešo v »druk«. Po tem delu so odšli spat.

Ponoči pa je Zajca gnala radovednost in je šel gledat v stiskalnico. Presenečen je ugotovil, da sta bankovca izginila, z njima pa tudi neznanec. Zajc je pohitel za njim, a ker ga ni bilo nazaj, so ga šli iskat proti Zidanemu mostu in ga našli ob poti v gozd mrtvega. Imel je pet ran v vratu, zadanih z nožem. Vse je kazalo, da je postal žrtev sleparskega neznanca, ki je izginil brez sledu.

Za neznancem je bila izdana tiralica in na podlagi nje se je dravograjskim orožnikom posrečilo, da so danes Zajčevega morilca aretirali. Je to 43 letni Rudolf Černevšek, star grešnik in kriminalni tip, ki je bil že 36krat kaznovan. Orožniki so ga temeljito zaslišali in priznal je, da je umoril posestnika Zajca, ni pa imel tega namena. Zločin je opisal takole:

13. julija je prišel k posestniku Francu Zajcu v Širje pri Loki pri Zidanem mostu ter mu dejal, da je 25 let delal v državni tiskarni na Dunaju, po priključitvi Avstrije k Nemčiji so ga pa izgnali. Zatrjeval je, da zna delati denar in da bo tudi njemu ponaredil tisočake. Zajc je predlog sprejel. Ko je pa Černevšek zahteval 10.000 din, je Zajc dejal, da toliko denarja nima, temveč le tisoč dinarjev, ki mu jih je tudi dal.

Černevšek je začel na papirju risati tisočak, proti večeru je pa z delom prenehal. Ponoči je skušal pobegniti, da ne bi Zajc pravočasno uvidel, da so izdelki slabi. Okrog 22. se je skušal skrivaj odstraniti. Zajc pa je bil previden in je nanj prežal. Kljub temu se je Černevšku posrečilo ubrati jo proti Veliki Piri. Zajc se je oborožil s kolom in pohitel za njim. Kmalu ga je dohitel in zahteval, da mu vrne tisočak. Černevšek o tem ni hotel ničesar slišati, na kar ga je Zajc — tako zatrjuje Černevšek — napadel s kolom. Nekaj časa se je Černevšek branil, nato je pa v silobranu potegnil nož in Zajca zabodel.

Zbežal je proti Kresnicam, kjer je nekemu kmetu pod pretvezo, da bo izdeloval denar, izvabil 450 din. Enako je osleparil še več gospodarjev v gornjegrajskem srezu za zneske od 250 do 500 din. Denarja ni izdeloval, pač pa je skušal zbežati proti meji, ki jo je hotel prekoračiti. Černevšek tudi pripoveduje, da je blizu Maribora v gozdu srečal neznanega moškega, ki mu je rekel, da se piše Koder in je baš pregledoval samokres. Koder mu je dejal, da bo skušal pobegniti v Albanijo, kjer so kriminalni tipi najbolj varni. Vabil ga je tudi s seboj, kar pa je Černevšek odklonil.

Aretiranega Černevška, pri katerem so našli 500 din in razne potrebščine, bodo pod močno eskorto prepeljali v zapore mariborskega sodišča.

Novi slovenski grobovi v Ameriki

Smrt uglednega in premožnega rojaka — Eni umirajo, drugi se poročajo

Po dolgi, težki bolezni je umrl v Porterville eden najstarejših slovenskih priseljencev Anton Konda. Doma je bil iz semiške župnije v Beli Krajini. Star je bil 75 let in v Ameriko je prišel pred 21 leti. V začetku je pasel ovce, pozneje se je pa lotil kmetijstva in živinoreje. Poceni je kupil precej zemlje in jo pozneje, ko so cene poskočile, dobro prodal. Potem je začel zidati nove hiše, kupil je hotel, ga razširil in moderno opremil, da ima zdaj 72 sob s kopalnicami. Končno je bil Konda največji davkoplačevalec v Porterville. Pred 20 leti je bil izvoljen v občinski odbor in dvakrat zapored za župana. Za njim žaluje soproga, 4 hčere in 3 sinovi.

V Clevelandu so umrli Lucija Kušar, rojena Legan, stara 51 let, doma iz vasi Gradec, fara Žužemberk, Marija Mačarol, rojena Fabjan, stara 40 let, doma iz vasi Sepolje na Krasu, Josipina Zorko, rojena Kuman, stara 48 let, doma z Malih vrhov pri Krki na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 27 leti, dalje Barbara Grimšič, rojena v Julietu, stara 42 let; njen mož je doma z Iga pri Ljubljani. Kot dekle se je pisala Kure. V Clevelandu so umrli še Uršula Vavpotič rojena Somrak, doma iz Mirne peči, odkoder je prišla v Ameriko pred 32 leti, Johana Rejc, rojena Vidmar, stara 33 let, doma iz Beričevega pri Ljubljani in 4 in pol leta stara Julija Novak, hčerka Antona in Julije Novak; zakonca Novak sta se baš pripravljala na proslavo svoje srebrne poroke, ko jima je smrt ugrabila ljubljeno hčerko. Oče je doma iz Brežic, mati pa iz Dnage pri Čabru. V Sheboyganu sta umrli Margareta Novak, rojena Beniger, stara 41 let, doma iz Trnovega pri Ilirski Bistrici, in Josipina Bučar rojena Urbančič, po domače Rentikova, doma iz Trnovega pri Ilirski Bistrici. V Claridge sta umrla Janez Zagover, star 77 let, doma od Šmihela pri Novem mestu in Jakob Jamšek, star 63 let, doma izpod Kuma. V Chicagu je umrl Jože Šintič, star 62 let, doma iz Ojstriča pri Sv. Križu, odkoder je prišel v Ameriko pred 40 leti. V Morgantownu je umrla Marija Boh, rojena Francetič, stara 57 let. V Diamondville je umrl Janez Kočevar, star 69 let, doma iz Ljubnega.

Lojze Petrušek je v Clevelandu slikal katoliško cerkev. Med delom je padel z odra tako nesrečno, da je čez pol ure umrl.

V Milwaukee so se poročili Roman Blasica in Marija Matevec, Franc Pintar in Adela Smith, Karel Peters in Marija Soršek, Emil Pintar in Jožica Križman, Janez Pirnat in Virginija Posterzowa, Janez Lokomecke in Ruth Petran, Robert Bringman in Ana Košir, Janez Mikšič in Margareta Buday, ter Matija Jeraj in Marija Goršek.

Črepinko na tihem pokopan

Maribor, 2. avgusta

Vest o smrti Franca Črepinka je vzbudila med prebivalstvom Pohorja precejšnje zadoščenje, saj je konec nevarnega strahovalca, pred katerim ni bila varna imovina, niti dekliška čast. Potem, ko je komisija ugotovila dejansko stanje in dognala Črepinkovo identiteto na podlagi prstnih odtisov in tetoviranih znakov na rokah, so razbojnika Črepinka stlačili v vrečo. Dva Pohorca sta dobila 20 dinarjev, da sta ga naložila na voziček in ga prepeljala na Črešnjevec pri Slovenski Bistrici, kamor je pristojen in kjer so ga tiho pokopali.

V zvezi s Črepinkovo smrtjo se pojavlja domneva, da se je Koder zatekel na Pohorje k Črepinku, ki je polem donašal Kodru živila in druge potrebščine. Pri Črepinku so našli 11 dinarjev. Značilno je, da se je Črepinko hranil izključno s tem, kar je ukradel in odnesel ob priliki raznih vlomov, saj je še nedavno izropal shrambo Pohor, skega doma, pa tudi pri Mariborski koči se mu je nedavno posrečil vlom, ki se mu je pa ob drugem poskusu temeljito pone srečil.

Neurje že več ur

Ljubljana, 3. avgusta.

Deževno vreme, ki traja že od nedelje, se je ponoči sprevrglo v značilno poletno neurje, ki traja že več ur.

Grmelo je že kmalu po polnoči in v krajših presledkih se je vilila močna ploha. Davi ob 8. so se zbrali nad Ljubljano tako težki oblaki, da je bilo še povsem temno. Mračno je bilo vse dopoldne, da so v pisarnah morali svetiti. Grmelo je ves čas in nekajkrat je tudi treščilo. Nekaj telefonskih prog je bilo pokvarjenih, ker je treščilo v telefonski vod. Dopoldne se je nekajkrat vlila tako močna ploha, da kanali niso mogli dovolj hitro odvajati vode in so bile nekatere ulice delno pod vodo.

V poznih dopoldanskih urah je Ljubljanica že znatno naraščala in prete poplave, ker še ne kaže, da bi se vreme kmalu izboljšalo. Jug neprestano žene težke oblake od morja. Danes se najbrž še ne bo izlilo. Takšno vreme traja v Ljubljani pogosto teden dni.

SOKOL

— **Tudi hrvatski Sokoli se udeleže proslave 20-letnice v Mariboru.** Sokolska župa Zagreb se je odzvala vabilu župe Maribor, da se udeleži s članstvom in s starejšim naraščajem velike vsenarodne proslave 20-letnice osvobojenja Jugoslavije v Mariboru. Uprava župe je zato pozvala vsa zagrebška društva, da pošljejo v Maribor čim več članov zlasti onih, ki imajo kroj ali narodno nošo. Sokolstvo se odpelje iz Zagreba v nedeljo zjutraj.

— **Osmi letni javni nastop Sokola v Zgornji Šiški.** Osem let deluje v rojstnem kraju Valentina Vodnika sokolsko društvo ki je rado sodelovalo vedno pri raznih sokolskih prireditvah in ki more že pokazati lepe uspehe svojega dela. V svojem osmem letu obstoja, dela in borb za lastno streho priredi naš Sokol svoj osmi letni javni nastop na svojem lepo urejenem letnem telovadišču v nedeljo 7. t. m. ob 16. uri. Iskreno vabimo vsa okoliška društva, da nas posetijo in tudi po možnosti sodelujejo, enako toplo pa vabimo tudi narodno javnost, da pohiti proti idilični Zgornji Šiški in tam podpre stremljenja mladega sokolskega društva, ki hoče še letos pričeti z gradnjo prepotrebnega doma, odnosno vsaj telovadnice. Zdravo!

— **Telovadni nastop kamniškega Sokola.** Sokolsko društvo Kamnik priredi v nedeljo 7. t. m. svoj redni telovadni nastop. Polagalo ob obračun svojega dela, ki je plod sistematične telovadbe, zadnja leta zelo poživljene. Za svoj nastop se kamniški Sokol marljivo pripravlja, da bo prireditev ena najlepših v zadnjih letih. Vabimo vsa bratska društva, da prihite v nedeljo v čim večjem številu v Kamnik. Pozabiti ne smemo, da se je kamniški Sokol udeležil vseh prireditev bratskih sosednih društev v zelo velikem številu. Zato upravičeno pričakuje, da se bodo odzvala njegovemu vabilu vsa ta društva. Tudi Ljubljančane vabijo kamniški Sokoli v nedeljo na svojo prireditev, da združijo lepo s koristnim, ter se navžijejo svežega zraka pod prelepimi kamniškimi planinami. Sokoli, Kamnik vas vabi in vam pripravlja prisrčen sprejem.

Iz Celja

—c **Velika strelska tekma.** Strelske družine v območju strelskega okrožja v Celju se marljivo pripravljajo na okrožno strelsko tekmovanje, ki ga bo priredilo strelsko okrožje v nedeljo 28. t. m. s pričetkom ob 8. zjutraj na strelišču v Pečovniku pri Celju. Vse kaže, da bo udeležba večja in tekmovanje še zanimivejše nego pri dosedanjih strelskih tekmovanjih.

—c **Razmere na delovnem trgu.** Pri celjski borzi dela se je od 21. do 31. julija na novo prijavilo 44 brezposelnih, delo je bilo ponujeno za 36 oseb, posredovanj je bilo 16, odpotovalo je 14, odpadlo 21 brezposelnih. Dne 1. t. m. je ostalo v evidenci 196 brezposelnih (146 moških in 50 žensk) nasproti 203 (143 moškim in 60 ženskam) dne 20. julija. Delo dobijo 3 hlapci, po 1 mizar, sladar in poljski delavec, 10 služkinj, 3 kuharice, 2 sobarici in 1 natakarica.

—c **Dve nesreči.** V ponedeljek se je 34-letni kolarski mojster in posestnik Benedikt Malgaj z Ostrožnega pri Celju pri sekanju drv vsekal s sekiro v desno roko ter si hudo poškodoval palec, sredinec in mezinec. V nedeljo je padel 18-letni posestnikov sin Jože Recko iz Jelc pri Slivnici med vožnjo iz Prevorja v Slivnico tako nesrečno s kolesa, da si je odgriznil koščck jezika, si izbil več zob ter se močno potolkel po glavi in nosu. Ponesrečenca se zdravita v celjski bolnici.

—c **Ukrepi proti slinavki in parkljevki.** Ker se je v laškem srezu pojavila slinavka in parkljevka, je mestno poglavarstvo v Celju v smislu člena 20. pravilnika k zakonu o odvračanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni prepovedalo sleherni dogon ali dovoz živali in živalskih surovin s področja laškega sreza, s katerimi bi se mogla vnesti slinavka in parkljevka na mestni teritorij. Kdor bi prekršil določbe te odredbe, bo kaznovan po §§ 111. odnosno 113. zakona o odvračanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni z globo do 900 din ali z zaporom do 30 dni, v kolikor ni podan dejanski stan kaznivih dejanj, navedenih v členih 112., 114. in 115. omenjenega zakona, ki se kaznuje z denarno globo do 5.000 din odnosno z zaporom do 6 mesecev ali z robijo do 5 let.

Najdeno žensko truplo

Matena, 2. avgusta

Ob vznožju Krima blizu vasi Tomišelj je našel posestnik Tancik iz Tomišlja oni dan pod kupom smrečja že precej razpadlo žensko truplo. Vse kaže, da je postala ženska žrtev zločina. Ni še znano, kako se piše in od kod je doma. Zločinec je nedvomno svojo žrtev pokril s smrečjem, da je tako zabrisal sledove svojega zločina.

V soboto je bila v gozdu, kjer je truplo ležalo, sodna komisija. Oblasti so uvedle preiskavo, da ugotove, kdo je umorjena neznanka in kdo jo je umoril. Mrtva ženska je bila boljše oblečena in pri sebi je imela ročno torbico s stekleničicami za zdravila ter okrog 60 din denarja. Ali je res nosila to s seboj ali pa ji je te predmete podtaknil morilec, to bo morala dognati preiskava.

Strašna smrt mlade delavke

Ljubljana, 3. avgusta

Včeraj popoldne je 33-letna delavka Ana Hojanova, zaposlena v Kančevi drogeriji na Tyrševi cesti, v kletnih prostorih pretakala bencin. Nenadoma se ji je pa bencin vnel in že je bila vsa v plamenih. Na njej je gorela vsa obleka in obupno kričeč je pritekla iz kleti ter klicala na pomoč. Gorela je kakor živa bakla in le s težavo so pogasili ogenj. Nesrečnica je dobila strašne opekline po vsem telesu, bila je ožgana od nog do temena.

Na pomoč so pozvali reševalce, ki so prihiteli čez nekaj minut in naglo prepeljali ponesrečeno Hojanovo v bolnico. Reva je bila tako opečena, da se je kmalu onesvestila in videti je bilo, da so ji ure štete. Zdravniki so se sicer zelo zavzeli za nesrečnico in ji lajšali gorje, vendar ji niso mogli več pomagati in okrog 23 je bila Hojanova, ki je prestala strašne muke, rešena trpljenja.

Pokojna je bila pridna in marljiva delavka in zato je njena tragična smrt vzbudila splošno sočutje. Oblasti so uvedle preiskavo, da ugotove pravi vzrok nesreče.

Iz Šoštanja

— *Nesreča.* V nedeljo dopoldne, predno se je formirala povorka za prosvetni tabor, se je na dr. Vošnjakovi cesti zgodila nesreča, katere nedolžna žrtev je postal 9letni sinček delavca Alojzija Čadeža v Šoštanju. Skupina kolesarjev se je pripravljala, da se uvrsti v povorko. Edini motociklist v tej skupini je zavozil v skupino gledalcev, podrl dve ženski. Čadeža pa je povozil in mu zadal občutne telesne poškodbe, ki utegnejo imeti resne posledice. V nedeljo smo opazili v Šoštanju vse polno rediteljev, v uniformi in brez nje. Ti bi morali preprečiti take nerede in nesreče.

— *Sprememba pri gradbenem vodstvu na cesti Šoštanj—Št. Vid.* Dosedanji gradbeni vodja tehnik g. Marjan Kalin je premeščen k sreskemu načelstvu v Šmarje pri Jelšah. Na njegov mesto je prišel tehnik g. Ivan Verstovšek, ki je vodstvo gradnje že prevzel.

— *V štetju so pa mojstri!* »Slovenec« dela za svoje tabore številke po mili volji in želji. Tudi na nedeljskem taboru v Šoštanju je videl nič manj kot 8000 ljudi... Šoštanjčani, ki so bili nemi gledalci in opazovalci celotne prireditve, se ne morejo dovolj načuditi velikim očem, ki jih ima »Slovenec«, kadar šteje ljudi na svojih prireditvah. V resnici je bilo v Šoštanju precej drugače. Pazno smo šteli in prešteli: v povorki je bilo 42 slovenskih fantov, 61 godbenikov od treh godb, 98 gasilcev, 74 deklet v krojih, 19 konjenikov, 72 biciklistov, 7 narodnih noš in 86 članov Kmetske zveze. Skupno 459 ljudi, poleg tega še cela dva okrašena voza (»Slovenec« jih je videl vse polno). Na trgu je bilo med zborovanjem vsega 2800 ljudi, vštevši stotine nemih in pasivnih gledalcev in poslušalcev.

— *Občinska seja* je bila prod dnevi. Dnevni red je bil zelo kratek in tudi seja ni trajala dolgo. Občinski odbor je sklenil prodati stanovanjsko hišo na Vodnikovem trgu. Dalje je votiral za nedeljski tabor din 2000. Glavna točka dnevnega reda pa je bilo imenovanje dr. Korošca in dr. Natlačena za častna člana šoštanjske občine.

Beležnica

KOLEDAR

Danes: Sreda, 3. avgusta katoličani: Najdenje Štefana; Lidija

DANAŠNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Vsaka žena ima tajnost
Kino Sloga: Kreuzerjeva sonata
Kino Union: Sybila Schmitz — Nepoznana
Kino Šiška: Jetnik otoka Zende

DEŽURNE LEKARNE

Danes: Dr. Kmet, Tyrševa cesta 43, Trnkoczy ded., Mestni trg 4, Ustar, Šelenburgova ulica 7.

Izpod sita

Če si tako srečen, da imaš stanovanje v novi hiši, kamor je dal gospodar napeljati plin, si lahko tudi nesrečen. Ni namreč sreče brez nesreče. Nanese tako, da se moraš preseliti. Zavrtiš kolesce telefona in oglasi se mestna plinarna. Vljudno sporočiš gospodom, da si se preselil in jih prosiš, naj ti v prejšnjem stanovanju odklopijo plin in v novem priključijo. Če misliš, da si s tem kaj opravil, se motiš. V mestni plinarni sede imenitni gospodje in imajo svoja pravila, svoje pomisleke. Najprej pogledajo v debelo knjigo, če si sploh tam zapisan in ko te najdejo, knjigo zopet zapro in si mislijo: bo že počakal, saj je poletje in bi lahko šel na počitnice; mi nismo krivi, da sedi v mestu in rabi plin.

Tako mine prvi dan in pride drugi, plina pa še vedno nimaš. Cevi so v redu napeljane, treba je samo poslati iz mestne plinarne monterja, pa je delo takoj opravljeno. Toda ne, gospodje ga nočejo poslati. Najprej moraš plačati 100 din garancije in potem si morda premislijo. Plin rabiš že 15 ali še več let, tod to nič ne zaleže. Plačaj garancijo, drugače plina v novem stanovanju ne dobiš. Udaš se in sporočiš gospodom, da jim boš odštel stotak. Ta čas je minil že tretji dan od selitve in plina še vedno nimaš. Četrtega dne zopet telefoniraš v plinarno in prosiš, naj se te končno usmilijo. Gospodje se te pa nočejo usmiliti, ker niso krivi, da sediš v pasjih dneh doma in ne zmaj kje v Monte Carlu ali na Lidu. Plina ti ne priključijo, ker stoje dosledno na stališču, da so stranke zaradi plinarne tu in ne narobe.

Drv in premoga nimaš, da bi zakuril v štedilniku in tako ti žena niti kave ne more skuhati zjutraj, kaj šele, da bi imel opoldne doma obed. Bog ne daj, če bi bil kdo ta čas doma bolan, ko gospodje v mestni plinarni razmišljajo, ali bi ti priključili plin ali ne. Lahko bi umrl in bi mu še s čajem ne mogel postreči na pot v večnost. Pravijo, da je gospod ravnatelj mestne plinarne na dopustu. Morda pa zato miši tako nemoteno plešejo.

Ker se nam zdi tako šikaniranje nedopustno, se obračamo naravnost na gospoda župana s prošnjo, naj on poskusi telefonirati gospodom v mestno plinarno in vprašati jih, če jim je znano, kakšne so njihove dolžnosti. Če je pa tudi on na dopustu, naj pošlje mestna občina na dopust še svoj plin. Tako se strankam vsaj ne bo treba.

Iz Kranja

— **Kdaj pride državna policija?** Te dni so se po Kranju raznesle vesti, da s 1. avgustom pride v Kranj del obljubljene državne policije. Ta vest je najbrž prenagljena. G. župan je na zadnji seji poročal, da se je zadeva res premaknila z mrtve točke, ker so v Beogradu zahtevali telefonično neke podatke. Da pa že 1. avgusta pride napovedana policija, po tej izjavi ne bo res, pravtako danes uradno še ni določen noben termin.

Iz Ljutomera

— **Ekskurzija.** Vinarska in sadjarska šola v Mariboru je priredila izlet absolventov v Slovenske gorice. Ekskurzijo je vodil ravnatelj g. Priol. V Gornji Radgoni so si ogledali klet svetovno znane tvrdke Clotar Bouvier in njegove vinograde v Zbigovcih in Črešnjevcih.

URA ZGODOVINE

— **No, Jurček,** povej nam, kaj postane prince Waleški, kadar umre angleški kralj?
— Sirota gospod učitelj.

ZAHVALA

za preobile dokaze iskrenega sočustvovanja, ki smo jih prejeli ob bridki izgubi našega ljubljenega očeta, brata, starega očeta, strica in tasta, gospoda

Ilije Predoviča

se tem potom vsem najiskrenejše zahvaljujemo.

Posebno se zahvaljujemo čč. duhovščini, Ljubljanskemu Sokolu ter ostalim korporacijam in društvom za častno spremstvo pri pogrebu, pevskemu zboru društev Slava in Slavca za ganljivo petje, vsem darovalcem vencev in svežega cvetja, čč. sestram in gospodoma zdravnikoma dr. F. Mišu in dr. I. Tavčarju za požrtvovalno pomoč med boleznijo, ter končno vsem, ki so dragega pokojnika v tako častnem številu spremili na njegovi poslednji poti.

Maša zadušnica za blagopokojnim se bo brala v petek 5. avgusta ob 7. uri zjutraj v farni cerkvi Sv. Petra v Ljubljani.

LJUBLJANA, dne 3. avgusta 1938.

Žalujoči ostali:

JANKO, RUDOLF, sinova; DANICA por. MILOVANOVIČ, MIRA, hčeri; JELA por. POPOVIČ, sestra; PAVLA PREDOVIČ roj. ČERNOVAR, snaha; SPASOJE MILOVANOVIČ, zet; vnuki in vnukinje, ter ostalo sorodstvo.